

Cô Giáo Tôi

Lâm Viên

Di ảnh cô giáo Cảnh hồi xưa

Tôi xin có vài dòng gửi gắm đến Cô giáo quá cố của tôi, bà Tôn Thất Cảnh, nữ danh Trương Thị Thu Cúc, mà mãi đến 62 năm sau (2019) mới biết được Cô là ai?

Nguyên là vào năm 1957 tôi là sinh viên lớp dự bị Trường Cao Đẳng Công Chánh Phú Thọ, Sài Gòn. Trong một dịp Trường CĐCC vừa chính thức có trụ sở đằng hoàng nên có mời phóng viên đến chụp ảnh toàn Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ và đặc biệt có thể là chú trọng đến các phòng thực tập thí nghiệm Vật Lý, Hóa Học, Cơ Học v.v.... với mục đích là để giới thiệu với quần chúng miền Nam Việt Nam hoặc với thế giới tự do về cơ ngơi chính thức của TTQGKT miền Nam Việt Nam.

Vào dịp đó tôi được một phó nhóm tình cờ ghi hình tôi và Cô giáo đang hướng dẫn tôi thực tập hóa học, một "pose" hình rất rõ và rất đẹp. Sở dĩ tôi biết nó đẹp thế nào là vì nhân

cơ hội đi xem hội chợ Thị Nghè, cái hội chợ gây chết chóc rất nhiều người trên cầu Thị Nghè và luôn cả trên sông Thị Nghè vì một số qua cầu không được nên chen nhau qua cầu sà lan bị đứt dây rơi xuống sông, níu kéo nhau nên bị chết chum dù biết bơi lội. Một số hình ảnh Trường Cao Đẳng Công Chánh và Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ rơi lớn được trưng bày ở đầu cầu Thị Nghè nên tôi mới có dịp nhìn thấy tấm hình quý giá chụp Cô giáo Cảnh đang hướng dẫn tôi thực nghiệm Hóa Học mà trước đó tôi chưa bao giờ được nhìn thấy.

Sở dĩ tôi với Cô giáo Cảnh có một điều gì khá đặc biệt là vì tôi rất muốn biết phu quân của Cô là ai mà mãi đến năm 2019 mới biết được qua Tin Buồn trong Lá Thư AHCC Số 110. Tôi rất đau buồn vì Cô và phu quân đã qua đời cùng một năm 2018.

Có điều rất đặc biệt đối với tôi là từ quá nửa thế kỷ rồi tôi mới biết được phu quân của Cô là người rất gần gũi với gia đình tôi. Số là trước năm 1945 phu quân của Cô có thợ giáo với Ba tôi về môn vẽ sơ họa "croquis cote" để chuẩn bị thi vào một trường Kỹ Thuật nào đó. Tôi thường gọi phu quân của Cô là anh. Trước 1945 tôi thường trông thấy anh đi trên đường luôn mặc áo quần ống ngắn "short" trắng tinh. Anh Cảnh dáng người thanh cảnh, trắng hồng, đẹp trai và dễ mến. Do đó Cô giáo Cảnh đối với tôi là một điều gì đó khá đặc biệt từ tình nghĩa thầy trò cho đến sự thân quen với gia đình tôi từ thuở xa xưa.

Kính xin cầu chúc Cô và Thầy được sớm về Cõi Phúc Lạc. Xin thành kính phân ưu cùng gia quyến của Thầy Cô.

Nay kính bái.

Lâm-Viên

Cũng xin ghi nhận là nhờ đọc LT AHCC Số 110 tôi mới biết được Cô giáo Cảnh chỉ hơn tôi một tuổi, do đó cho đến nay tôi quen gọi là Cô thay vì gọi là bà giáo Cảnh.